

أنا انطقنا النبيل قبل عليّ في صغره ليشهدنّ النَّاس قدرتي و سلطنتي ثمّ عظمتي و كبريائي ولكن احبائي الجهلاء اتخذوه شريكاً
لنفسى و فسدوا فى البلاد و كانوا من المفسدين ملاحظه نما كه چه قدر ناس جاهلند نفوسى كه تلقاء حضور بوده اند مع ذلك
رفته اند و چنين سخنها انتشار داده اند قل انه عبد من عبادى قد خلقناه بقدرتي و انطقناه لثناء نفسى بين العالمين و اگر آنى از
ظلّ امر منحرف شود معدوم صرف خواهد بود قل يا قوم انّ ما سوائى قد خلق بقولى انه و امثاله من الذين انبتهم الله من هذا
الشجرة هم سحائب الرحمة و غمائم الفضل و سرج الهداية و ادلائى بين البرية ان يكوننّ ثابتاً على امرى و ان ربك ما اتخذ
لنفسه شريكاً و لا شبيهاً و لا وزيراً و لا نظيراً و لا نداً و لا ضدّاً و لا مثلاً كذلك اشرك الحكم و قضى الامر من لدى الله
العليّ العظيم

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دابلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۱، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر